

PORANNY**ILUSTROWANY DZIENNIK INFORMACYJNY WSCHODNICH KRESÓW**

Nr. 8546

Lwów, niedziela 1 lipca 1923

Rok XIX

Nakładem Spółki Wydawniczej GRODKI i Spółka.

Redaktor naczelny: JĘZYK KONARSKI.

**Smith kontrkandydatem Hoovera
na stanowisko prezydenta Stanów Zjedn.****Aeroplan rumuński rozbił się pod Przemyślem. - Napad rabunkowy w lesie ormiańskim. - Tragiczna śmierć robotnika drohobyckiego pod kołami lokomotywy. - Trąd w Paryżu.**

Smaczny i zdrowy ocet winny i owocowy poleca Fa, Złotopane, Mor i Stachowicz Lwów, Akademicka 24. - Leona Sapiehy 25.

POŻEGNANIE MIN. DOBRUCKIEGO.

Warszawa, 29. czerwca. (Tel. G. P.). Dziś w południe zebrali się wyżsi urzędnicy Ministerstwa R. W. i O. P. w celu pożegnania min. Dobruckiego. W imieniu zebranych przemówił dyrektor Żłobicki. W odpowiedzi min. Dobrucki podniósł rolę urzędników w Ministerstwie, dzięki której mogli realizować swoją politykę, polegającą na uzgodnieniu fachowej działalności Ministerstwa z programami wliczonymi rządu.

**POLSKO-CZECHOSŁOWACKIE
ROKOWANIA HANDLOWE.**

Praga, 29. czerwca. (Tel. G. P.). Prasa tutaj zamieszcza wiadomość o ukończeniu pertraktacji handlowych polsko-czechosłowackich i podpisaniu umowy. „Tribuna” dodaje do tej wiadomości komentarz, w którym pisze, że w wypadku, o ileby ustępstwa polskie okazały się niedostateczne, konieczne będzie zrewidowanie tej umowy.

**KRYLENKO DOMAGA SIĘ KARY
ŚMIERCI.**

Moskwa, 29. czerwca. (Tel. G. P.). W procesie zachteńskim przemawiał prokurator Krylenko, który domagał się kary śmierci w stosunku do 4 oskarżonych inżynierów, oraz 3 techników. W stosunku do 20 oskarżonych prokurator żądał kary więzienia, względem zaś 3 wniosł o skazanie warunkowe. Zakończenie rozprawy spodziewane jest w dniu jutrzejszym.

POŁOŻENIE PRAWNE UCHODźCÓW.

Genewa, 29. czerwca. (Tel. G. P.). Otwarto tu konferencję, mającą na celu opracowanie projektu dla Rady Ligi Narodów w sprawie położenia prawnego uchodźców. Na konferencji reprezentowanych jest 15 państw.

WYKONANIE W SIECI WŁADZOWEJ F. SIEPIEGO

NIEZWYKŁA ZEMSTA.
(Do artykułu na str. 7-mej).

Zamknięcie XXVI. Kongresu Pokoju.

**UCHWALONO M. I. REZOLUCJĘ WZYWAJĄCĄ DO ZAWARCIA TRAKTATU
HANDLOWEGO MIĘDZY POLSKĄ NIEMCAMI.**

Warszawa, 29. czerwca. (Tel. G. P.) Ostatni dzień obrad XXVI. Międzynarodowego Kongresu pokoju był nie zmiernie ożywiony.

Pod głosowanie poddano rezolucję wzywającą do najszybszego zawarcia

szeregowego traktatu handlowego pomiędzy Niemcami i Polską, który mógłby stworzyć podstawę do normalnych i trwałych stosunków ekonomicznych pomiędzy oboma krajami. Rezolucja zaznacza, że zawarcie tego traktatu nie

powinno być skomplikowane przez sprawy natury politycznej. Kongres przyjął rezolucję jednogłośnie.

Nasilenie rozpatrywano sprawę stosunków polsko-litewskich. Po krótkiej dyskusji, w której brali udział delegaci niemieccy Wehrberg i dr Stecker, oraz delegat angielski Madison, przyjęto następującą rezolucję: Zważywszy, że zatarg polsko-litewski grozi wywołaniem nowych poważnych komplikacji w stosunkach pomiędzy narodami, przedstawiając groźbę dla bezpieczeństwa międzynarodowego i pokoju ekonomicznego różnych krajów, XXVI Kongres Pokoju uważa, że rokowania pomiędzy rządami obu krajów powinny być przyspieszone, podobnie jak i decyzje, które powzięnie w tej sprawie Liga Narodów. Organizacje pacyfistyczne polskie i litewskie zarówno jak i Międzynarodowe Biuro Pokoju w Genewie powinny zająć się zbadaniem zagadnień, dotyczących zbliżenia obu narodów. XXVI Kongres Pokoju wyraża jednak zdanie, że nieporozumienia od charakterze międzynarod. nie mogą być rozwiązywane przez akty jednostronne, należące do prawodawstwa międzynarodowego.

AEROPLANEM Z EUROPY DO AMERYKI.

Londyn, 29. czerwca. (Tel. G. P.). Lotnik angielski kap. Courtney przyleciał wczoraj na wyspy Azorskie. Lotnik odleci następnie przez Nową Fundlandję do Nowego Jorku. Kap. Courtney uważa, że w przyszłości droga powietrzna nad Atlantyką pomiędzy Europą i Ameryką powinna prowadzić przez wyspy Azorskie. Z Nowego Jorku zamierza on w drodze powrotnej odbyć lot bez lądowania do Londynu.

Demonstracje antypolskie na Ukrainie sowieckiej.

„RĘCE PRZEZ OD UKRAINY“... — ŻĄDANIE ZAWIESZENIA „CZASU“ KRAKOWSKIEGO. — APEL SOWJECKIEGO CZERWONEGO KRZYŻA. — ISTOTNY CEL KAMPANJI (Telefonemat własny „Gazety Porannej“).

Pogranicze sow., 29. czerwca. Z Charkowa donoszą: Na rozkaz rządu centralnego, rozpoczęły się na całej Ukrainie demonstracje antypolskie. Cała kampanja odbywa się pod hasłem „Ręce przez od Ukrainy“. — Wiece te kończą się „jednogłośnie“ przyjętymi uchwałami, w których stawia się zarzuty „polskiej reakcji“, którą jakoby przy pomocy „renegatów ukraińskich“ zmierzała do oderwania i okupacji Ukrainy (?). W jednej z rezolucyj zażądano natychmiastowego zamknięcia krakowskiego „Czasu“ (!) za jego antysowieckie tendencje.

Należy nadmienić, że w sprawie „niebezpieczeństwa polskiego“ zabrał również głos Ukraiński Czerwony Krzyż. Na walnym zgromadzeniu działaczy tej organizacji w Kijowie postanowiono zwrócić się do wszystkich or-

ganizacji Czerwonego Krzyża z apelem, by wystąpiły w obronie „zagrożonej Ukrainy i przeciw zamachom (?) na jej niezależność (sic!).

(Zdaje się nie ulegać wątpliwości,

że cała ta kampanja ma na celu odwrócenie uwagi ludności od sytuacji wewnętrznej, która z dnia na dzień staje się mniej wesoła. — Przyp. Red. „Gaz. Por.“).

Dzisiaj Premiera APOLLO	2 serje razem! HARRY PEEL	Wielki drama, sensac. są. CZARNY PIERROT
Jutro niedziela o godz. 11:30 w eki poranek z HARRY PE LLEM.		

Smith kontrkandydatem Hoovera

NA STANOWISKO PREZYDENTA STANÓW ZJEDNOCZONYCH.

Houston 29. czerwca. (Tel. G. P.) (Texas) Konwent stromictwa demokratycznego mianował gubernatora Smitha kandydatem partji na prezydenta Stanów Zjednoczonych.

Ten przynajmniej jest szczery!

WAKATYSTA GDAŃSKI O GDYNI.

Gdańsk, 29. czerwca. (Tel. G. P.). W związku z rozpoczynającym się w dniu 30. bm. w Hamburgu kongresem niemieckich towarzystw żegluga morskiej, redakcja „Danz. Ztg.“ wydała specjalną broszurę, omawiającą żegluga Gdańska i jej obecne położenie. Broszura z niekrywaną nienawiścią wskazuje na budowę portu w Gdyni, który nazywa portem konkurencyjnym. Autor broszury pisze, że przeciwko odprowadzaniu obrotu towarowego i przeładunkowego z Gdańska do Gdyni, Gdańsk będzie się bronił wszelkimi środkami, gdyż chodzi tu o utrzymanie jego samodzielności, leżącej nietylko

w interesie wolnego miasta, ale także i Niemiec. Następnie broszura podkreśla, że Gdańsk jest i pozostanie portem niemieckim, podczas gdy Gdynia będzie portem polskim, oraz że statki gdańskiej floty handlowej żeglują pod flagą niemiecką, a mianowicie starą flagą hanzeatycką. Z tego też względu gdańska żegluga utrzymuje i utrzymywać będzie najściślejsze stosunki z żegluga niemiecką i nigdy nie dopuści do ich rozluźnienia. W końcu autor broszury apeluje do niemieckich kół morskich, aby z uwagą śledziły rozwój sytuacji na morzu Bałtyckim.

Prasa zagraniczna o ustąpieniu Marsz. Piłsudskiego.

CO PISZĄ W GDAŃSKU, A CO W PARYŻU.

Gdańsk 29. czerwca. (Tel. G. P.) Prasa niemiecko-gdańska bardzo żywo komentuje ostatnią zmianę rządu w Polsce, przy czym zgodnie oświadcza, że zmiana ta pod względem politycznym nie ma większego znaczenia i ustąpienie Marszałka Piłsudskiego nie spowoduje z pewnością zmiany w dotychczasowym kursie rządu polskiego, tembardziej, że nowy premier, prof. Bartel, jest mężem zaufania Marszałka Piłsudskiego, który w dalszym ciągu będzie wywierał decydujący wpływ na wewnętrzną i zewnętrzną działalność rządu, składającego się wyłącznie z jego zwolenników. Jedyne dziennik socjal-demokratyczny „Danz. Volksstimme“ oświadcza, że w rzeczywistości przyczyną ustąpienia Marszałka Piłsudskiego z prezesury gabinetu było stanowisko Sejmu wobec budżetu oraz stanowisko całej opozycji w związku z zamknięciem sesji Sejmu i Senatu. Zdaniem dziennika ustąpienie Marszałka Piłsudskiego dowodzi przeto zmiany dotychczasowego kursu rządu przynajmniej w niektórych dziedzinach. Dowód tego widzi dziennik w ustąpieniu dwóch naj-

bardziej zwalczanych przez Sejm ministrów, tj. ministra komunikacji Romockiego i ministra oświaty Dobruckiego.

Paryż 29. czerwca. (Tel. G. P.) „Victoir“ w dłuższym artykule omawia zmiany w składzie gabinetu polskiego przez ustąpienie Marszałka Piłsudskiego ze stanowiska premiera. Dziennik stwierdza, że olbrzymia praca Marszałka Piłsudskiego w ciągu ubiegłych dwóch lat jako szefa rządu i ministra spraw wojskowych nie mogła nie odbić się na stanie zdrowia człowieka, który za czasów swej młodości wystawiany był na wielkie próby, wygnanie na Syberję itd.

Obecnie, gdy wybory powołały do Sejmu poważne grono zdecydowanych na poparcie zamierzeń Rządu, Marszałek Piłsudski zdaje sobie sprawę z faktu, że działalność Sejmu może powrócić do stanu normalnego. Marszałek niema bynajmniej zamiaru zniesienia systemu parlamentarnego, jak to zresztą niedawno oświadczył premier Bartel w wywiadzie udzielonym dziennikarzowi duńskiemu. Marszałek pragnie uzgodnić akcje rządu, utrzymując ją w granicach wytkniętych przez

zasadę podziału władzy z działalnością Sejmu. Marszałek ma zupełne zaufanie do osoby premiera Bartla i przez konany jest, że człowiek, z którym łączy tyle węzłów przyjacielskich i politycznych, kontynuować będzie jego politykę, rdzennie realną i narodową.

JUDZA...

Berlin 29. czerwca. (Tel. G. P.) Prasa berlińska komentuje w depeszach z Warszawy rekonstrukcję gabinetu polskiego jako wstęp do prawdopodobnego i ostatecznego usunięcia się Marszałka Piłsudskiego z areny życia politycznego. Prasa ta uważa nominację Dra Świtalskiego za zapowiedź, że stosunki między rządem a sejmem nie ulegną bynajmniej poprawie, i twierdzi, że nominacja ta miała wywołać spe cjalne niezadowolenie w kołach mniejszości narodowych (?).

IZBA DEPUTOWANYCH WYRAŻA ZAUFANIE POINCAREMU.

Paryż, 29. czerwca. (Tel. G. P.). Na dzisiejszym posiedzeniu Izby deputowanych zabrał głos premier Poincare, wyrażając życzenie, aby porządek dzienny w sprawie zaufania dla rządu uchwalony został jak najznaczniejszą większością głosów, gdyż Unja narodowa jest równie konieczna po jak i przed stabilizacją franka. W dalszym ciągu premier oświadczył, że rząd uszanuje odrębności językowe i religijne Alzacji i Lotaryngji, lecz nie znieśli nigdy zamachu na suwerenność państwa. Stałość rządu jest tak samo konieczna, jak i stałość waluty.

Izbie przedstawione zostały dwa porządki dzienny: jeden przez socjalistów, drugi przez radykałów lewicowych. Ten ostatni oświadcza, że Izba aprobuje deklarację rządu, ufając mu, że zdoła on przeprowadzić swój program. W głosowaniu odrzucono naprzód porządek dzienny zaproponowany przez socjalistów 460 głosami przeciw 129, następnie przyjęto porządek dzienny, wyrażający rządowi zaufanie 455 głosami przeciw 126.

NOWY GABINET NIEMIECKI OBJAŁ URZĘDOWANIE.

Berlin, 29. czerwca. (Tel. G. P.). W piątek przed południem przejął nowy kanclerz Herman Müller urządowanie w kancelarii Rzeszy, gdzie podsekretarz stanu Pinder przedstawił mu urzędników. O godz. 11 przed południem odbyło się w kancelarii Rzeszy pierwsze posiedzenie nowego gabinetu. Po zaprzysiężeniu nowych członków gabinetu przez przewodniczącego, gabinet rozpoczął pierwsze narady nad deklaracją rządową. Do nieobecnego na posiedzeniu ministra Stresemanna wysłano oficjalną depeszę.

PRZESILENIE GABINETOWE W GRECJI

Ateń, 29. czerwca. (Tel. G. P.) W związku z ogłoszonym wczoraj listem Yenizelosa prezas ministrów Kafandaris podał się do dymisji. W dniu dzisiejszym ustąpił ma cały gabinet.

PAUL BONCOUR W GENEWIE.

Genewa 29. czerwca. (Tel. G. P.) Przybył tu Paul Boncour, który wzięcie udział w pracach komitetu bezpieczeństwa i rozjemstwa.

Każdy winien zostać członkiem L. O. P. P.

OSTATNIE LOTY PRÓBNE.

Paryż 29. czerwca. (Tel. G. P.) Lotnicy polscy majorowie Idzikowski i Kubala odbyli na lotnisku w Villacoublay kilka lotów próbnych na płatowcu z nowym silnikiem, w czasie których osiągnęli zadowalające rezultaty. Lotnicy polscy przybyli dziś na lotnisko w Le Bourget, skąd nastąpi ostateczny odlot do Ameryki.

ZJAZD SYBIRAKÓW

Warszawa, 29. czerwca. (Tel. G. P.) Z okazji dziesięciolecia uformowania piątej dywizji syberyjskiej, odbył się w dniu dzisiejszym zjazd Sybiraków, nad którym protektorat objął Marsz. Piłsudski. Po nabożeństwie uczestnicy zjazdu zbrali się w Auli Politechniki warszawskiej, dokąd przybył również Pap Prezydent Rzeszy. Zjazd zagał pułk. Czuma. Przewodniczący poseł Anusz wygłosił dłuższe przemówienie, w którym scharakteryzował rolę, jaką w życiu politycznym narodu polskiego odegrali Sybiracy. Z kolei witał zjazd podsekretarz stanu gen. Konarszewski w imieniu Marszałka Piłsudskiego, prezydent miasta inż. Słonimski i i. Uczestnicy zjazdu złożyli wieniec na grobie Nieznanego Żołnierza.

P. DEVEY.

Warszawa, 29. czerwca. (Tel. G. P.) P. Devey, doradca finansowy rządu polskiego i członek Rady Banku Polskiego został wybrany na stanowisko wiceprezesa Polsko-Amerykańskiej Izby Handlowej, na posiedzeniu Rady Izby, które odbyło się dnia 25. bm. Na posiedzeniu tem omówiono szereg spraw zmierzających do wzmożenia eksportu polskiego do Ameryki.

MIĘDZYNARODOWY TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI.

Haga 29. czerwca. (Tel. G. P.) Dzisiejsze posiedzenie Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości wypełniła replika agenta rządu polskiego, poczem Trybunał zamknął posiedzenie publiczne prowizorycznie, zastrzegając sobie możliwość zażądania od stron dodatkowych wyjaśnień.

Komuniści ukraińscy wzięli się za łby z komunistami polskimi!

Wesoła wojna o groteskowym epilogu.

SPRAWA „UKRAIŃSKO-GALICYJSKA“ NA PORZĄDKU OBRAD KOMINTERNU. — STRASZA SIĘ WZAJEMNIE MARSZ. PIŁSUDSKIM. — ZIMNY TUSZ. — ROZWIĄZANIE C. K. KOMUNISTYCZNEJ PARTII ZACH. UKRAINY. — GROŹBA REPRESJI — NIEMA PROBLEMU MNIEJSZOŚCIOWEGO.

(Telefonemat własny „Gazety Porannej“).

Pogranicze sow., 29. czerwca.

Sensację prawdziwą stanowi nadesłane z Moskwy rozporządzenie wykonawczego komitetu „Kominternu“ w sprawie ostrego zatargu, który wybuchł jeszcze w styczniu br. między C. K. partii komunistycznej Ukrainy Zach. (tj. komunistami Ukraińcami z Małopolski Wsch.) a C. K. polskiej partii komunistycznej w Warszawie. Rozporządzenie „Kominternu“ jest niezmiernie sensacyjne i oświetla w jaskrawej formie prawdziwe intencje i stosunek „III międzynarodówki“ do mniejszości, narodowych wogóle, a do Ukraińskiej ludności na terenie Małopolski w szczególności.

Historja tego rozporządzenia jest następująca: Ponieważ w lipcu br. ma się odbyć w Moskwie międzynarodowy zjazd „Kominternu“, C. K. komunistów z „Zachodniej Ukrainy“ zwrócił się do biura przygotowującego ten kongres, z propozycją włączenia do porządku dziennego zjazdu sprawy „ukraińsko-galicyjskiej“, którą należy uznać „za najpoważniejsze zagadnienie Europy Środkowej“ (!) a zarazem domaga się rozstrzygnięcia na kongresie „Międzynarodówki“ konfliktu C. K. z Małopolski z „szowinistycznymi zбочeńcami w obozie komunistów polskich“. Skarga ukraińska, obecnie ogłoszona w pismach sowieckich, zawiera dłuższy szereg oskarżeń i gwałtownych ataków przeciwko komunistom polskim, którzy „zasadniczo nie uznają autonomicznych dążeń komunistów z Małopolski, idealizują Legjony polskie (?) a nawet zmierzają do utworzenia w Polsce rządu robotniczo-właścicielskiego pod kierunkiem Marsz. Piłsudskiego“ (!) i t. d.

Odpowiedź Moskwy była zimnym tuszem na rozpalone głowy komunistów ukraińskich. Komintern mianowicie zawiadomił znajdujących się na jego usługach działa-

czy z Małopolski i Wołynia, że żadnej sprawy „ukraińsko-galicyjskiej“ na plenum „III. międzynarodówki“ nie wniesie, gdyż wogóle nie uznaje tej sprawy za aktualną.

Natomiast „Komintern“ ostro potępia działalność samych oskarżycieli, ogłasza obecny skład C. K. komunistycznej partii Ukrainy Zach. (tj. Małopolski) za rozwiązany i huntuńczy, a towarzyszy Krylika, Wasylkowa, Turiańskiego i in., którzy weszli w skład C. K. ukraińskiego na podstawie wyborów w styczniu br., wyklucza się z szeregów partii.

Najciekawsze, że komunistom ukraińskim, czynnym na terenie Małopolski „Komintern“ zarzuca m. i. „dobrowolne wzgl. nieświadome podporządkowanie się dyrektywom Marsz. Piłsudskiego“ (dosłownie), i „zбочeńcze narodowe“. — W

dalszym ciągu „Komintern“ grozi „separatystom“ z Małopolski największymi represjami i nakazuje bezwzględny posłuch wobec Moskwy i Centralnego Komitetu polskiej partii komunistycznej, nie dopuszczając żadnych „uchyleń w stronę szowinizmu narodowościowego“.

W końcu „Komintern“ wyraża swe wielkie zaniepokojenie i oburzenie z powodu powstania „problemu mniejszościowego“ w łonie zwozów prowodyrów „kominternu“, twierdzi, że nie powinno być miejsca dla żadnych prądów i ruchów mniejszościowych, a same wysuwanie tego problemu na terenie polskim uważane być musi za „poddanie się wpływowi burżuazji ukraińskiej“.

Jak się kształtują czynsze mieszkaniowe na lipiec?

6% PODWYŻKA CZYNSZU DLA MIESZKAŃ 1-POKOJOWYCH.

Lwów, 30. czerwca.

Z powodu podanej onegdaj wiadomości, że rząd nie zgadza się na dalsze wstrzymanie podwyżki czynszowej co do mieszkań jednopokojowych, otrzymaliśmy liczne zapytania posiadaczy takich mieszkań co do wysokości czynszu na lipiec. Na podstawie zasiągniętej na właściwym miejscu informacji donosimy, że o ile rząd stanowiska tego nie zmieni, ulegną czynsze za mieszkania jednopokojowe bez kuchni lub z kuchnią autonomicznej 6% podwyżce wchodzącej w życie z dniem 1. lipca br. Czynsz zasadniczy

za wspomniane mieszkania podniesie się więc do 49% czynszu przedwojennego, a posiadacze tych mieszkań będą ponadto także opłacali przewidziane w ustawie dodatki, gdyż czynsz zasadniczy nie dojdzie jeszcze w tym kwartale do 50% czynszu przedwojennego. Co do dodatków i opłat gminnych, to wobec uchwały Magistratu ulegną one prawdopodobnie zmianie. Wszystko to wpłynie na zmianę mnożników czynszowych, których ustaleniem zajmie się niebawem Urząd rozjemczy dla spraw najmu.

Thumny w'ec lokatorów i sublokatorów

UCHWALIŁ REZOLUCJE W SPRAWIE WSTRZYMANIA ZWYŻKI CZYNSZÓW ITP.

Lwów, 30. czerwca.

Dnia 28. bm. odbył się w dużej sali Instytutu Technologicznego Thumny w'ec lokatorów i sublokatorów.

Po przemówieniu p. Kaczorowskiego uchwalono następującą rezolucję: Zebrani domagają się wstrzymania zwyczajów czynszów dla mieszkań jednopokojowych na razie do 30. czerwca 1929, niżenia stawek czynszu dla lokali handlowych IV. kategorii, oraz lokali przemysłowych VIII. kategorii, jakoteż dla mieszkań do 4 pokoi włącznie o 50 proc.

Stwierdzając potrzebę złagodzenia rygorystycznych przepisów pozwalających eksmisje w razie dwumiesięcznej zaległości czynszowej, uważają, że odnośne przepisy należy zmienić w ten sposób, że zaległość czynszowa uzasadnia eksmisję tylko w razie zaległości za 4 bezpośrednio po sobie następujące miesiące z tem, że należy odmówić rozwiązania stosunku najmu, jeżeli lokator komorne niespornej przed pierwszą rozprawą kontrykcyjną uiszc.

Właściciele realności domagają się

JAK NAJRYCHLEJSZEGO PRZYWRÓCENIA SAMORZĄDU MIASTA LWOWA.

Lwów, 30. czerwca.

Walne Zgromadzenie Lwowskiego Towarzystwa Właścicieli Realności, odbyło się w ubiegłym tygodniu w sali Instytutu Technologicznego, pod przewodnictwem prezesa generała dra Ballabana, który zgłaszając je, podniósł konieczność przesłania się.

Sekretarz Towarzystwa adw. dr. Ludwik Landes, przedłożył sprawozdanie Zarządu,

podniósł jego energiczne usiłowania zmierzające do obrony właścicieli realności, przed nadmiernymi i niesprawiedliwie rozłożonymi ciężarami komunalnymi. W tej sprawie wniosło Towarzystwo cały szereg memorjalów do odnośnych władz, jak również i w innych sprawach, dotyczących prywatnej własności miejskiej.

Uchwalono uznanie dla Zarządu za jego intensywne działanie. Zmianę sta-

tutu uchwalono o tyle, że do Lwowskiego Towarzystwa Właścicieli Realności, należą być mogli nie tylko właściciele realności we Lwowie, ale i z innych miast Małopolski.

Wiceprezes Towarzystwa adw. dr. Westraich referował o potrzebie nowelizacji ustawy o ochronie najemców, w kierunku wprowadzenia wolności umów najmu, podnosząc potrzebę jej odbudowy i powrotu do normalnych stosunków.

Wiceprezes dr. Paygert mówił o niebezpieczeństwach gospodarczych, łączących się ze zbyt nagłym rozdymaniem budżetów miejskich i zakończył swoje przemówienie, postawieniem następującej rezolucji, jednomyślnie uchwalonej:

„Lwowskie Towarzystwo Właścicieli Realności, wychodząc z założenia, że autonomia jest jedną z najważniejszych podstaw racjonalnie zorganizowanego ustroju państwowego, domaga się jak najrychlejszego przywrócenia samorządu miasta Lwowa, przeprowadzenia wyborów do Rady gminnej i Przejdum miasta z jej grona wyłonionego.

Zanim to nastąpi, w tymczasowym Zarządzie miasta, winny mieć możność współdziałania wszystkie warstwy gospodarze, odpowiednio do udziału ich w pokrywaniu budżetu miasta. Właścicielom realności, którzy już poprzednio najwięcej do pokrywania potrzeb miasta przyczyniali się, a na których włożono 3/4 nowych ciężarów, winien być należny wpływ na Zarząd gminy zapewniony“

Generał Minkiewicz w Mostach w.

(Od naszego korespondenta.)

Zółkiew 29. czerwca.

Onegdaj przybył do miejsca postoju 25 haonu KOP. w Mostach Wielkich p. Gen. Minkiewicz. Przy urządzonej staraniem miasta bramie triumfalnej z napisem: „Witaj nam obrońco granic!“, oczekiwali p. Generała burmistrz p. Roman Syroczyński i przedstawiciele miejscowych władz oraz kompanji honorowej KOP. Po powitaniu zgromadzonych i odebraniu raportu, przyjął p. Generał delegację miasta, wysłuchał jej dezyderatów i przyrzekł ich poparcie, głównie co do pozostawienia w miejscu 25 haonu KOP., z którym ludność zadzierżgnęła już nie serdeczną.

19-letnia dzieciobójczyni

Lwów 30. czerwca.

(—) Przed Senatem III. stanęła oskarżona o zbrodnię dzieciobójstwa 19-letnia Ahafja Majdan z Dziewiątnik, pow. Bóbrka. Oskarżona w maju b. r. powiła dziecko nieślubne i zaniedbała udzielenia mu potrzebnej pomocy, tak, że dziecko natychmiast zmarło. Została ona zasądzona na dwa miesiące więzienia.

Pod wozem i na wozie Fortuny.

N. Jork w czerwcu.

(e) Jak się w Ameryce robi i traci olbrzymie fortuny, ilustruje wymownie życie niejakiego E. B. Seales, który przed 21 laty przybył do Nowego Jorku z 28 centami w kieszeni. Po dwóch latach posiadał fortunę, sięgającą 8 milj. dolarów, którą zrobił na giełdzie bawelny. Przez szereg lat na giełdzie tej był potęgą. Potem stracił wszystko co posiadał, znów się dorobił, znów stracił, wreszcie przed kilku dniami umarł bez centa, pozostawiając jedynie dług, wynoszący 60 tys. dolarów.

Każdy powinien zostać członkiem L. O. P. P.

**PLASZCZE
GUMOWE**
ORYGINALNE ANGIELSKIE

POLECA

A LA VILLE DE PARIS
GABRYEL STARK
LWÓW, PL. MARJACKI 11

Z TEATRU.

(Mysz kościelna, komedia w trzech aktach W. Fodora.)

Lwów, 30. czerwca.

Młodemu, bo dwudziestotrzyletniemu pisarzowi węgierskiemu W. Fodorowi przypadło w udziale zakończenie sezonu dramatycznego we Lwowie. Wogóle W. Fodor jest szczęściarzem. Taki młody a już autor granych w całym świecie trzech komedji („Dr. Szabo“ widzeliśmy na początku sezonu) i fejtletonista największego dziennika w Budapeszcie „Pester Hirnap“, wyróżnił się na czoło młodych Węgiei, konkurując z powodzeniem ze starym Molnarem i trochę młodszym Lengyelenem. Na podstawie dwóch, widzianych w tym sezonie komedji, łatwo nam poznać oblicze duchowe pisarza i zrozumieć jego powodzenie. W talentcie scenicznym Fodora jest coś świeżego, zdrowego, krzepiącego. Nauczywszy się od Francuzów konstrukcji komedjowej i lekkiego prowadzenia dialogu, wyrzekł się prerafinowanego erotyzmu komedji i fars paryskich i poszukiwał nowych i słabo dotychczas wykorzystanych źródeł tematycznych. Młody, niezezsuty i skłonny do idealizmu pisarz węgierski spojrział na kobietę z innego punktu widzenia i odkrył w niej nowe wartości, nad którymi my mężczyźni zazwyczaj przechodzimy do porządku dziennego. Bohaterki komedji Fodora, tak Dr. Szabo jak i Mysz kościelna, to nie samice, myślące wiecznie o tonowaniu, ani salamandry, odnawiające się w ogniu pożądań, ani puste strojniste saloonów i dżanżingów, ale pełni ludzie od stóp do głowy. Dorównują one mężczyznom urodzonymi zdolnościami, wiedzą, inicjatywa, zamiłowaniem pracy i poczuciem obowiązku a przewyższają ich stanowczo etyką i życiowym sprytem. To człowieczeństwo bohaterki Fodora, nie ścięta jednak z ich duszy puszcza wiecznej kobiecości i nie osusza czystych krynic serca. Miłość w ich życiu jawia się jak kolorowa bajka albo cudowna niespodzianka, lecz jest to miłość jedyna, głęboka jak morze, mocna jak śmierć, czysta jak oczy dziecka, która kończy się małżeństwem. Ta propaganda czło-

wieczności kobiecy i moralnego zdrowia w miłości w dzisiejszych zepsutych czasach, wprowadza na scenę czystą atmosferę i działa krzepiąco na

Tragiczna śmierć robotnika pod kołami lokomotywy

KOŁA OBCIĘŁY MU OBE NOGI.

(Od naszego korespondenta.)

Drohobycz, w czerwcu.

(I) We wtorek, o godz. pół do 10 przedpoł. główny dworzec kolejowy w Drohobyczu był widownią, mrozącego krew w żyłach wypadku, który pociągnął za sobą jedno życie ludzkie.

Oto na dworcu łecnie zebrana publiczność czekała na pociąg, mający nadejść ze Stryja. Gdy pociąg zbliżał się do stacji, jeden z pasażerów, chcąc sobie skrócić drogę do domu, wykroczył z będącego jeszcze w biegu pociągu na przeciwny tor. W tej chwili tym torem jechała całym pędem lokomotywa, której pasażer nie

zauważył. Skutki nieostrożności były fatalne, albowiem lokomotywa, wpadając na nieszczęśliwca, przecięła mu obie nogi. Z pod kół lokomotywy wyjęto zmasakrowane ciało. Nieszczęsną ofiarę natychmiast odwieziono do szpitala powszechnego. Okazało się, że nieszczęśliwym jest Jan Zarzycki, robotnik Sekcji kolejowej w Drohobyczu. Zarzycki po dwóch godzinnych straszliwych męczarniach zmarł.

Powyzszy wypadek, który wzmian być przestroga dla jadących koleją, wywarł silne wrażenie wśród świadków tragicznego zajścia.

Grano „Mysz kościelna“ pod reżysernią Dobrzańskiego ze zmienem powodzeniem tak w tempie sztuki jak i w obsadzie ról. Bez zastawek zgodziłbym się tylko na kreację Zaklickiej, Szymańskiego, Dobrzańskiego i Ratschki. Zwłaszcza Zaklicka dała postać żywą, wyraziistą, o doskonałym rysunku psychicznym i słodkiej plastyce sceniczej. Była to postać wysłodzona w najdrobniejszych szczegółach i jakby wprost z życia przeniesiona na scenę. Istota talentu Szyndlera nie odpowiadała w zupełności wybitnie charakterystycznej kreacji, jaka mu się dostała w udziale. Za dużo sztuczności wyczuwałem również w pracy sceniczej p. Wołoszynowskiej.

Henryk Zbierzchowski.

Posiedzenie lwowskiej Rady kolejowej.

Lwów, 30. czerwca.

Dnia 26. bm. odbyło się w gmachu Dyrekcji Kolei Państwowych posiedzenie Rady kolejowej lwowskiego okręgu dyrekcyjnego pod przewodnictwem prezesa Dyrekcji Prachtla-Morawiańskiego. Po złożeniu sprawozdania poszczególnych działów służby kolejowej przez dyrektorów wydziałów, rozwinęła się obszerna dyskusja, w trakcie której uchwalono szereg wniosków i rezolucji z dziedziny taryf kolejowych, z dziedziny techniczno-muchowej, rozbudowy stacji, rozbudowy kolei lokalnych i t. p. Ponadto wyłoniono komisję m. i. także i dla sprawy ustosunkowania się ruchu autohnosowego do kolei.

Paroksyzm tańca w Nowym Jorku.

DOTYCHCZASOWY REKORD TANECZNY JUŻ NIE WYSTARCZA. — TRAGIKOMICZNE WIDOWISKO. — BRUTALNE ZAMIŁOWANIE PUBLICZNOŚCI NO WOJORSKIEJ.

Nowy Jork, w czerwcu.

(H.) Stany Zjednoczone są klasyczną krainą rekordów. Teraz okazuje się to znowu w podjętem usiłowaniu, aby zwyciężyć dotychczasowy, światowy rekord taneczny. Jak wiadomo — ostatni rekord światowy wynosił 262 godzin, z tem, że po każdej godzinie było 15 minut paazy.

Nowy turniej taneczny odbywa się w Madison Square Garden. Nie został jeszcze na razie rozstrzygnięty. Niektórym tancerzom brak tylko kilku godzin do uzyskania starego rekordu względnie do odniesienia nad nim zwycięstwa.

Niesłychane wyczerzenie wywełało u rozmaitych współzawodników

niezwykle skutki.

Pewna dama, która tańczyła już 230 godzin, zaczęła nagle krzyczeć, że się nie podoba jej głowa partnera i że należy ją

stanowczo odciąć, a przemocować do tułowia. — inną.

Panna Bella Kennie, w której układano wielkie nadzieje, bo raz już odniosła wielki sukces taneczny, wyobraziła sobie nagle, że

spaceruje w plantacji róż i zaczęła zrywać róże i te fikcyjne kwiaty umieszczać w bułoniętkach obecnym panów.

Pan tancerz począł nagle krzyczeć, że go okradziono i rzucił się za rzekomym złodziejem.

Sprawy zaś i omdlenia są na porządku dziennym.

Takie sceny są w metropolii amerykańskiej

miłą sensacją

i cały Nowy Jork płynie po skończeniu się przedstawień teatralnych i kabaretowych do Madison Square Garden, aby być świadkiem tych tragikomicznych zawodów.

Co kraj, to obyczaj!

widza. Paniąkom naszym, rozczulonym w romansach Decobry i Margueritta należałoby pokazać, jak dzielnie i jak czysto potrafiła przejść przez ży-

cie mysz kościelna panna Lachs i jak dogryzła się w końcu do szczęścia, nie utraciwszy ani jednego listka ze słubnego wianka.

FEJLETON „GAZ. POR.“ z 1. VII. 1928.

JEAN RAMEAU.

Panna Fono.

Liza była młodzieńką wieśniaczką, czternaście, która nie widziała nigdy nic innego poza swoją ubogą chatką rodziną z suchego błota i nigdy również nie słyszała innej muzyki poza głakaniem swych kur. Pewnego targowego dnia matka raczyła wziąć ją z sobą do miasta. Co Liza usłyszała i co usłyszała w mieście? Fonograf!

Ach! Boże wielki! Muzykę zstępującą z nieba na ziemię! Co za czary!...

Fonograf był teraz dla niej uosobieniem szczęścia.

— Ile może kosztować jedna z takich maszyn? Dwadzieścia franków? Sto franków? Tysiąc franków?...

Nie orientowała się w tych sumach. Ale bez względu na to, ile taka maszyna kosztuje: dwadzieścia czy tysiąc franków, ona musi ją mieć! Liza przysięgła sobie, że będzie ją posiadała przed śmiercią.

Wzięła uthmoczek pod pachę i poszła szukać służby.

Znalazła ją u ludzi, którzy wydawali się jej zamożni, a jednak nie mieli fonografu. Rzecz niezrozumiała dla niej. Mnie szał o to zresztą. Byleby jej płacili. He. Sto dwadzieścia pięć franków na początek — powiedzieli.

Na nieszczęście jednak matka Lizy, która oprócz niej miała jeszcze pięcioro dzieci, zabierała jej całą pensję co miesiąc!

Mówiła ciągle o tej niebieskiej maszynie swoim chlebobdawcom — gdy ją słuchali raczyli, — innym służącym, znajomym po sumie przed kościołem, aż wreszcie nazwano ją „panną Fono“.

Pani Lizy wzruszona, powiedzła jej pewnego dnia:

— Jeżeli będziesz się dobrze sprawować, dostaniesz odemnie fonograf. Obiecuję ci go.

— Oh! Proszę pani! Kiedyż?

— Jak zamąż wyjdiesz. Dam ci go w podarunku ślubnym.

— Oh! Dziękuję pani! Wyjść zamąż! Jak najprędzej!

I oto panna Fono zaczyna się oglądać za mężem.

Wiedziała dobrze jak się panny zabierają do złapania męża. Idą na balę, tańczą, przyjmują od kawalerów cukierki i mają gotowy! Zaczęła bywać zatem na balach.

Liza doszła w ten sposób do lat dwudziestu, nie zdobywszy męża. Czy umrze bez posiadania fonografu? rozmyślała smutnie biedaczka. Pewnej nocy, wracając z balu, Liza znalazła portfel na drodze. Pelen banknotów! Pięć, sześć dużych papierków! Dobry Boże! Wysłuchałaś próśb Lizy! To dla niej pieniądze! Na kupno fonografu! Liza ucałowała krzyżyk srebrny,

wiszący u jej szyi i pobiegła do domu z portfelem w ręku.

— Złodziejo! Trzymajcie ją! Mój portfel!... Ukradła mi portfel! Oddaj mi to, burbanko!

Okiennice otwarto. Gospodarz wyjrzał z mieszkania zwiabity krzykiem. Mężczyzna mu oznajmił, że dziewczyna zabrała mu portfel. Sześć tysięcy franków. Czy są teraz w portfelu? Sprawdzi w żandarmerji!

Mężczyzna oddał się szybko. Gospodarz zgniewał się bardzo na Lizę i powiedział jej, że zasługuje na to, aby ją ze służby wywalić i zamknąć w więzieniu. Jeżeli banknotów zbraknie w portfelu, nie znajomy mężczyzna każe ją uapewno aresztować. Liza przepiekała całą noc. Nad ranem, uważając się za zgubioną, nacigła główek z siarką od zapalek, włożyła je do łyżeczki konfitur i połknęła. Potem wymknęła się cichaczem z domu, pobiegła do miasta i stanęła przed magazynem z fonografami.

Niestety! Nie był to dzień targowy. Fonograf nieczel. O godzinie 9. Liza uczuła pierwsze ból. O dziesiątej upadła zemdlna na ulicy przed drzwiami magazynu z fonografami

— No i cóż? — usłyszała głos njeznany. — Fonograf cię obudził wreszcie? Jesteś ocalona, dziewczeczko! Lekarstwo na wymioty poskutkowało. Aptekarz natychmiast domyślił się, co się stało.

Liza milcząc ułożyła ręce, jak do modlitwy. Słuchała fonografu. Czula aniołów w powietrzu... Zorientowała się w końcu. Nie! Ona nie jest w niebie, tylko w magazynie z fonografami.

Rozplakała się słodkimi łzami. Fonograf wciąż śpiewał. Tak! tak! Ona będzie żyła! / nielawie jej to zwiastowali w dźwiękach muzyki! Kupiec widząc ją płaczącą, spytał o przyczynę. Szczęrze, otwarcie przyznała się do wszystkiego...

— Jaki? — zawołał właściciel fonografu? — boż się, że cię wydała? Ależ my potrzebujemy właśnie służącej do magazynu, a ponieważ robisz na mnie wrażenie porządnej dziewczyny... No, co na to powiesz?... Skoro lubisz fono...

O! — szepnęła Liza, klekając. — Bodego słyszała od czasu do czasu?

Ależ dzień w dzień! He tylko zechcesz, a może i więcej jeszcze!

— Dzień w dzień! Niech mnie pan weźmie! Wiernie służyć będę, przysięgam! Niech mnie pan weźmie!

Tu Liza, nie wiedząc, jak wyrazić swą wdzięczność, ucałowała fonograf.

— Marsyljanke! — rozkazał kupiec jednemu z subiektów. Proszę mi dać płytkę Marsyljanek!...

„Dzień chwaly“ bowiem nadszedł — dla niego, który szukał oddawna służącej — i dla Lizy, która doczekała się wreszcie spełnienia swych najgorętszych marzeń.

Thom. F. M.

Ze sportu.

Srebrne gody ILKS Czarni.

NABOŻENSTWO. — ZAWODY PIŁKARSKIE. — NOWE REKORDY OKRĘGOWE.

Lwów 30. czerwca.

W dniu wczorajszym rozpoczęły się uroczystości jubileuszowe „Czarnych“. O 9-tej rano odbyło się w kaplicy „Obronców Lwowa“ nabożeństwo, na którym podniosło kazanie wygłosił ks. mjr. Bombas. Po nabożeństwie złożono wieniec na grobach członków. W porannej uroczystości wziął udział gen. Norwid - Neugebauer, prezes radca Höflinger, mjr. Jacheć imieniem PZPN-u i Ligi i w. i., dalej delegacje klubów, wśród których zwracała uwagę „Wisła“. Gracze krakowscy złożyli wieniec na grobie nieodżałowanego śp. Antka Poznańskiego, jednego z najlepszych piłkarzy, jakich wydała Polska.

Bogaty cykl imprez sportowych rozpoczął o 11-tej rano turniej tenisowy, w którym udział bierze elita raket lwowskich.

Główna uwaga koncentrowała się jak zwykle na zawodach piłkarskich, które odbyły się o 5.30 popołudniu. W tym czasie odbyły się też biegi sztafetowe.

WISŁA—CZARNI 6:3 (4:0).

Na pięknie udekorowanym boisku Czarnych stanęli jak za dawnych dobrych lat dwaj starzy rywale w następujących składach:

Wisła: Ketz, Pychowski, Skrynkowicz, Bajorek, Machowski, Wójcik, Czulak, Kotlarczyk II., Reyman I., Reyman III., Krupa.

Czarni: Krasicki, Olejniczak, Konar (Bydliński), Czyżewski, Witkowski, Ozajst, Domiczek, Sawka, Nastula, Chmielowski, Ostrowski.

W szeregach Wisły brakło Kotlarczyka I. i Balcera, Czarni grali bez Koszińskiego.

Pierwszy występ przyniósł jubilatowi wprawdzie przykrą, jednak zasłużoną porażkę. Wisła była nietylko drużyną lepszą, ale demonstrowała chwilowo wprost pokazową grą! Krakowianie przewyższali gospodarzy przede wszystkim technicznie, a dalej startem, umiejętnością ustawiania się, której u drużyny lwowskiej trudno się było doszukać. Przysnąć trzeba, że tak słabo grająca drużyna Czarnych dawno już nie widzieliśmy. Pomijając błędy taktyczne, zarzucić musimy graczom Czarnych brak ambicji i zapału, szczególnie w pierwszej połowie, to też w tej części gry goście z łatwością osiągnęli prowadzenie w stosunku 4:0. Po przerwie zdawało się, że Czarni przecież jeszcze otrząsną się, tembardziej, że w pierwszym impecie „odbił“ dwie bramki. Był to jednak słomiany ogień, to też Wisła szybko znów opanowała boisko i przy nieco większej energii pod bramką ustanowiłaby prawdopodobnie jeszcze wyższy wynik.

Wisła — jak wspomnieliśmy — przedstawiła się z najlepszej strony, szczególnie atak kombinował ładnie, a co ważniejsze, skutecznie. Pomoc osłabiona brakiem Kotlarczyka miała początkowo kilka słabszych momentów, później jednak rozegrała się. Najslabszą częścią była bezwzględnie obrona, przy czem jednak zauważyć należy, że Skrynkowicz nie przyszedł jeszcze do siebie po kontuzji i widocznie

się oszczędzał. Ketz puścił, co puścić musiał.

Czarni mieli jeden ze swych b. słabych dni. Najlepsza obrona niewiele zdziałała, jeśli nie ma należącego zgrania i zrozumienia się z pomocą. Ten właśnie wypadek zachodził wczoraj, dzięki czemu napad Wisły miał na zwarty blok defenzywny natrafiał na dwie oddzielne linie, z którymi łatwiej było mu naturalnie dać sobie radę. Przesunięcie Witkowskiego na boczną pomoc, a Ozajsta na środek, nie na wiele się zdało. Skrzydłowi Wisły pozostawali, jak pierwej, tak i nadal bez należytej opieki. Lepszym już pościąganiem było wymienienie Czyżewskiego na Konara, którego słabo tylko zastępował w obronie Bydliński.

Napad Czarnych nie umiał zdobyć się na dłuższe akcje, to też ograniczał się do sporadycznych wyrzów, którym na dobitkę brak było wykończe-

nia. W chwilach decydujących grano zbyt gorączkowo, trzech graczy rzucało się na piłkę, w rezultacie czego ani jeden jej nie osiągał. Wybijal się jedynie Nastula, który jednak sam nie wiele mógł zdziałać. Chmielowski i Sawka zatracili gdzieś swoje dobre, momentalne strzały. Skrzydłowi byli słabi. Domiczek startuje do piłki zupełnie fałszywie. Robi olbrzymie wprost braki, a efektem tego jest, że nie potrafi się w czas zatrzymać i. piłkę przeskakuje, tracąc czas, impet i pewność.

Bramki dla Wisły zdobyli: Reyman III dwie, Reyman I trzy, jedna samobójcza. Strzelcami Czarnych byli Chmielowski i Nastula (2). Sędziował dobrze por. Usarz. N. S.

SUKCESY „CZARNYCH“ W SZTAFETACH.

W czasie pauz zawodów piłkarskich przeprowadzono biegi sztafetowe, które dały następujące wyniki:

„KOPERNIK“ Dziś uroczysta PREMIERA „MARYSIENKA“
Najbardziej atrakcyjny film św. at. słynny
CYRK WOLFSONA
Niezwykle emocjonujący dramat ludzkich namiętności, którego treść pod względem siły wyrazu i piękna, nie ma sobie równej w historii kinematografii.
Główną rolę oświadcza ku zęciu piękna HELENA ALLAN zwaną „Nowoczesną piękną Heleną“
Początek o godzinie 3-ciej.

Aeroplan rumuński rozbił się pod Przemyślem.

OBAJ LOTNICY SZCZĘŚLIWIE URATOWALI ŻYCIE.

Lwów, 30. czerwca.

(—) W ub tygodniu dwaj lotnicy rumuńscy odbywali lot na niemieckim aparacie wojskowym z Bukaresztu do Warszawy. We wsi Bieliny obok Rudnika lotnicy ci: kpt. Stefanescu i por. Schwarz zmuszeni byli lądować. Z powodu nieodpowiedniego terenu, aparat uległ poważnemu uszkodzeniu i został zabrany do Lublina do naprawy.

Wczoraj po południu obaj lotnicy na naprawionym aparacie odbyli po-

wrotną podróż z Warszawy do Lwowa. Widocznie jakiś pech przesładował ich, gdyż pod Przemyślem znowu coś w motorze się zepsuło i lotnicy ujrzeni się nagle w niebezpieczeństwie, wobec czego rozpoczęli pośpiesznie lądować. Przy tem szybkim lądowaniu aparat uległ całkowitemu uszkodzeniu, lotnicy na szczęście wyszli bez szwanku. Zawiadomiony o tym wypadku wieczorem 6 p. lotnicy we Lwowie, wysłał na miejsce katastrofy ekspedycję ratunkową.

Napad rabunkowy w lesie ormiańskim.

BANDYTA ZABRAŁ OFIERZE TOREBKĘ Z KWOTĄ 100 ZŁ.

Lwów, 30. czerwca.

(—) Helena Czechorówną, zam. chwilowo w Pasiakach Halickich doniosła wczoraj policji, że gdy rano przechodziła przez las Ormiański w kierunku miasta, nagle wypadł z krzaków jakiś osobnik i zażądał wydania sobie pieniędzy, przy czem zagroził jej nożem.

Przerazona napadem poczęła uciekać i krzyczeć, a napastnik wcale tem nie skonfundowany rzucił jej pod nogi laskę, tak że Czechorówna upadła na ziemię. Wtedy rabuś przyskoczył do niej i wyrwał jej torebkę, zawierającą 100 zł i zbiegł. Zawiadomiona policja wszczęła w tej sprawie dochodzenia.

Ach, te nerwy...

GDY ROZHULAJĄ SIĘ, POTRAFIĄ I ŻYCIE OBRZYDZIĆ.

Lwów 30. czerwca.

(—) Wczoraj nad ranem wezwano Pogotowie ratunkowe na ul. Kampiana 6, gdzie zam. 53-letnia Marja Szalbot, targnęła się na życie przez wypicie spirytusu dena-

towanego oraz amoniaku. Pogotowie ratunkowe po udzieleniu jej pierwszej pomocy, odwiozło ją do szpitala. Przyczyną rozpaczliwego kroku był rozstrój nerwowy.

SKLEP FIRMY
„A LA VILLE DE PARIS“GABRYEL STARK
LWÓW, PL. MARJACKI 11PRZEZ LIPIEC I SIERPIEŃ
ZAMKNĘTY OD 1-3 GODZ.

3×1000 mtr.: 1) Czarni (Borzemski, Rodzyńkiewicz, Cieśla) 8 min. 45 sek. rekord okręgu, 2) Lechja 180 mtr. w tyle.

Sztafeta olimpijska: 100—200—400—800 mtr.: 1) Czarni (Tarociński, Oświecimski, Pawłowski, Kawa) 3:36.2 sek. nowy rekord okręgu.

W skoku wwyż z miejsca ustanowił Postępski nowy rekord okręgowy, skacząc 141.

Cracovia-Pogoń.

Lwów, 30. czerwca.

Dzisiejsze zawody Cracovia—Pogoń budzą olbrzymie zainteresowanie, tem bardziej, że Cracovia zjeżdżając w pełnym składzie zechce się zrewanżować za ostatnią przegraną, a z drugiej strony będzie Pogoń dążyć do rehabilitacji po ostatnich zawodach z Wisłą.

Pogoń wystąpi w następującym składzie: Albański, Reif, Mauer, Deutschmann, Prass, Domaradzki, dr. Garbień, Maurer, Batsch, Zimmer, Lysyk (Samson).

TRANSMISJE

kompletne projektuje i wykonuje na łożyskach kulkowych światowej firmy
FICHEL & SACHS

Wyłączne przedstawicielstwo

„SAIR“ S. A.

Lwów, ul. 3-go Maja I. 15. Telefon 3-91.

Przeróbka maszyn wszelkich typów na łożyska kulkowe i rolkowe. Bepłatne wizyty naszych inżynierów, kosztorysy i porady techniczne.

Obrzydliwe i groźne demony głębin morskich.

PODWODNA WALKA NURKA Z POLIPEM. — NIEBOSZCZYK W BIAŁYM FARTUCHU. — OLBRYMI POTWÓR O WYLUPIASTYCH OGZACH I DZIÓBIE. — W UŚCISKU STRASZLIWYCH MACEK. — ZACIEKŁY BÓJ O ŻYCIE W ODMĘTACH ATRAMENTOWEJ CIECZY. — ROZCIĘTE POŁOWY BESTJI ŻYJĄ DALEJ. — TRUP KUCHARZA URATO WAŁ ŻYCIE NURKOWI.

Nowy Jork, w czerwcu.

(c) Najstraszniejszymi potworami na dnie morskim są polipy. Jest ich szczególnie wiele w zatoce królowej Karoliny. O sławcu z takim potworem opowiada amerykański murek zawodowy, Hook.

Starcie to odbyło się na tak znacznej głębokości, że trzech ludzi, którzy z baraki śledzili każdy ruch sygnałów, nie dostrzegli żadnego ze strony Hooka znaku życia i wskutek tego nie wiedzieli, co się z nim dzieje.

Hook miał polecenie naprawienia uszkodzonych urządzeń do połowu ryb i opuścił się na dno morskie do głębokości

24 metrów.

Obawiając się niskiej temperatury wody, wziął na siebie kompletny strój nurka; prócz tego zabral elektryczną latarkę i dzidę, której ostrze poprzedniego dnia tak dokładnie wyszurzył, że

było jak brzytwa.

Tylko temu zawdzięczał on życie.

„Właśnie pragnąłem rozpocząć pracę, — opowiada Hook, — gdy nagle w smudze światła spostrzegłem jakąś

jasną plamę,

która powoli zbliżała się do mojej.

Wziąłem dzidę i ostrożnie zbliżyłem się do owej plamy. Jakież było moje przerażenie, gdy się okazało, że to był

trup ludzki;

oczy miał szeroko otwarte, ręce kołysały się, a ta jasna plama — to był fartuch, mocno już podarty.

Zdenerwowany, chciałem właśnie pociągnąć za sygnał, gdy w tej samej chwili dostrzegłem

olbrzymią masę

o wielkich oczach i dziobie, posuwającą się w kierunku trupa. Rozpoznałem polipa; był on jednak pięć a może nawet sześć razy większy od tych, które dotąd spotykałem.

Stałem poza linią światła, cieszyłem się też, że polip mógł nie dostrzec mnie jeszcze. Niestety potwór zbliżał się coraz bardziej, a znalazłszy się o jakie trzy metry odemnie, wyciągnął ku mej głowie

olbrzymią mackę.

Skoczyłem ku przodowi tak szybko, jak mi na to pozwalały moje ołowiane podeszwy i uderzyłem dzidą w środek potwora. Niestety, źle obliczyłem odległość, to też cios mój chybił; dotknęłam tylko jednej z macek, które

trzymały trupa.

Ruchy tej macki stały się powolniejsze, jakby obezwładniała.

Zanim zdołałem wyciągnąć dzidę, by znowu uderzyć, inna macka, skradająca się po dnie, jak wąż omotała moją lewą nogę. Z całej siły uwolniłem się chciałem od uścisku; wąż przeszedł sto kilo i cieszę się wspomniałem zdrowiem, czułem się jednak

słaby jak dziecko,

które porwał swą trąbą słoń.

Jeden z drugim owijały się dookoła mej nogi pierścienie macki polipa i ścisnęły ją tak silnie, że tylko dzięki niezwykłej mocy stroju nurkowego, po

twór nie zdołał urwać mi nogi. Wszystko to działo się z taką szybkością, że raz tylko mogłem uderzyć dzidą, — bez wyniku. W tej chwili druga macka, jak olbrzymi wąż, usiłowała chwycić prawą rękę lub dzidę.

Gdyby się to udało, byłbym zgubiony. Nadomiar złego woda poczerniała: to polip wyrzucił z siebie ciecz jak atrament, wskutek czego nawet promienie mej lampki nie były w stanie przebić ciemności.

Nie widziałem nic, pozostało mi więc siec dzidą na oślep. Na szczęście

trafiłem w tę mackę, którą wyciągał potwór po moją głowę. Ostre jak brzytwa żelazo odcięło ją i z radością patrzyłem, jak oddzielała się od potwora. Gwałtowne moje ruchy wywołały pewien ruch wody, dzięki czemu obrzydliwa ciecz polipa nie wszystko przesłaniała. Zauważyłem też po chwili straszliwe oczy i olbrzymi dziób potwora w odległości 60 centymetrów od mej twarzy.

Całą siłą ostrze dzidy wtarczyłem potworowi poniżej tego dzioba. Trafiłem dobażę, to też po chwili dwie

trzęcie obrzydliwego cielska oddzieliły się od tułowia. Potwór poruszał się mimo to, poruszały się też wszystkie jego odrąbane części.

Widok był straszny, tembardziej, że walka nie była jeszcze skończona, gdyż obie części straszego cielska żyły i atakowały mnie bez przerwy. Z góry przesunęła się macka, większa i grubsza od dotychczasowych, a zanim zdołałem ją odrąbać, omotała mi lewą rękę i pierś. Czuliem też, że

zebra mi trzeszczą i dech mi zapiera.

Ostatkami sił chwyciłem dzidę i skierowałem ją między lewą rękę i pierś. Uderzenie było dobre, odrąbałem duszącą mnie mackę. Miałem ręce wolne, potem uwolniłem lewą nogę, odciąłem wreszcie trupa i dałem znak, by mnie ciągnąć w górę. Byłem

śmiertelnie zmęczony,

to też ruch w kierunku sygnału przyszedł mi już z trudnością.

Przyjaciele moi na pokładzie sądziłi, że stało się nieszczęście. Opowiedziałem im przebieg walki. Obcięte kawałki macek, które dostały się ze mną na pokład, poruszały się ciągle jeszcze, jak żywe węże.

Odpocząwszy, opuściłem się znowu na dno, by zabrać owego trupa. Jakież było moje zdziwienie, gdy rozpoznałem w nim znajomego mi kucharza ze statku holowniczego, Hilleya. Był on widać w kuchni, gdy statek zaczął tonąć i dlatego miał ten biały fartuch. Fartuch ten ostrzegł mnie przed polipem i ocalił życie“.

Pierwsze lotnisko ociemniałych żołnierzy.

Lwów, 30 czerwca.

Pod protektoratem Pana Prezydenta Rzplitej powstało w hr. pierwsze lotnisko ociemniałych żołnierzy w Ziemiach Nowych, p. Krzywiniów pow. Kościany, wojew. poznańskie, z inicjatywą trzech Związków, a mianowicie: Związku Ociemniałych Wojaków w Bydgoszczy, Warszawskiego Związku Ociemniałych Inwalidów i Ofiar Wojny oraz Małopolskiego Związku ociemniałego Żołnierza „Spójnia“ we Lwowie.

Do stworzenia tak pożytecznej placówki dążyły wytworzone w wymienione organizacje, które z własnych funduszy lotnisko zorganizowały, wynajmując 1-piętrowy budynek wraz z 4 morg. parkiem i 100 morg. stawem na dłuższy przeciąg czasu. W każdym sezonie przebywa tam dwudziestu pięciu ociemniałych inwalidów, a koszt utrzymania jedynym, pobytu placówki każda organizacja za swoich członków, starając się w ten sposób życie ich ciężkie z powodu kalectwa, jakim zostali dotknięci, uczynić znosić łatwiej. Jednak skromne fundusze, które się już wyczerpały, nie pozwalają akcji tej należycie rozwinąć. Apelujemy zatem do uczuć Szanownych Czytelników, by zechcieli łaskawie przyczynić się do tak wzniosłego celu, jakim jest niesienie pomocy ociemniałemu żołnierzowi. Prosimy łaskawie nadysłać datki pod adresem „Spójnia“, Małopolski Związek ociemniałego żołnierza we Lwowie, ul. Kleparowska 1. 27 II. p.

NADESŁANE.

Ettingera „RHINOSAN“

(M. S. W. Nr. rej. 924)

usuwa pewnie i szybko

KATAR NOSA

oraz nadmierną wydzieloną śluzu, sprawując ulgę w oddychaniu.

Wytwórnia:

Apteka Mr. M. Ettingera we Lwowie.

Na nabycie w wszystkich aptekach

SZCZAWNICA

Dr. med. Edward ŻULIŃSKI

ordynuje od 15/5 — 1/10.

Trąd w Paryżu.

DWUSTU TRĘDOWATYCH. — SPECJALNY SZPITAL. — PRZYCZYNY SZERZENIA SIĘ TEJ POTWORNEJ CHOROBY W STOLICY FRANCJI.

Paryż, w czerwcu.

(H) W Paryżu istnieje 209 trędowatych. Ta cyfra nie wydawałaby się może wysoką w tak wielkim mieście, jak Paryż, w którym przebywa tylu cudzoziemców z bliskiego i dalekiego Orientu, gdyby nie fakt, że z początkiem tego roku było w Paryżu zaledwie 80-u trędowatych. O tej

alarmującej wiadomości

dowiedziano się tutaj z okazji inauguracji szpitala dla trędowatych, którego budowę ukończono przed kilkoma tygodniami, a który w dniach najbliższych zostanie oddany do użytku publicznego.

Kierownikiem tego szpitala, który ma stać się przytułiskiem dla nieszczęśliwych ofiar najstraszliwszej ze wszystkich chorób, będzie wybitny specjalista, profesor Jeauselm.

Większość trędowatych paryskich — oświadczył niedawno profesor w odczytaniu, który obudził ogólne zainteresowanie — pochodzi z Orientu lub przynajmniej z okolic egzotycznych. Zwłaszcza

Indochina i Gnyana

są temi krajami, z których przeważnie ci

Z życia prowincji.

Kronika drohobycka.

(Od naszego korespondenta.)

Drohobycz, w czerwcu.

(II) Znalazła śmierć pod kołami auta. Auto, zaopatrzone numerem Lw. 7712, będące własnością Sp. Akc. „Strem“, Tow. zakładów chemicznych we Lwowie, przejechało na ul. Stryjskiej Annę Łobodyn, liczącą lat 75. Nieszczęśliwa doznała ciężkich obrażeń na całym ciele, skutkiem czego wkrótce zmarła w szpitalu, dokąd została przewieziona. Szofera, Marcina Raka, aresztowano.

Aresztowanie dwóch boryslawskich włamywaczy. Od pewnego czasu w tut. po-

wiecie grasowali dwaj niebezpieczni włamywacze, którzy dawali się dobrze we znaki mieszkańcom, szczególnie w Boryslawiu. Ofiarą włamywaczy padli an. i. inż. Georg, urzędnik Ringl i Kaz. Romaszekow, którym złożyli „wizyty“, nie zapominając oczywiście zabrać drogocennych przedmiotów, jak biżuterii, ubrań i papieroów wartościowych. Przeprowadzone śledztwo przez P. P. w Boryslawiu wykazało, że sprawcami są Stanisław Lityński i Hnat Waragasz, których oddano do dyspozycji władz sądowych w Drohobyczu.

Kronika przemyska.

(Od naszego korespondenta.)

Przemysł, w czerwcu.

Wybory radnych oraz zastępców z III. Kola, które trwały cztery dni, zakończyły się tak samo, jak w IV. Kole, zwyciężeniem wszystkich mandatów przez blok trzech narodowości, tj. Jedyński, Str. Sjonistyczny i Ukraiński. Wybrani zostali: dr R. Czajkowski, U. Galler, R. Han czykiewicz, Jung Kazim., Kipp Józef, Knio tek St., Krogulecki Rom., Kwiatek St., Lauer Abr., Piepes Arnold, dr. Schabner M., Smyczyński Piotr; zastępcami: Blech J., Chymka W., Fleszar Benoni, Michniowski H., Patru Br., Salzman Abr. Największą ilość głosów uzyskał przemysłowiec L. Galler. Zaznaczyć należy, że żaden z wybranych w tym Kole dotąd nie zasiadał w Radzie miejskiej.

Sensacją dnia były wielkie uroczysto-

ści przedślubne w domu znanego rabina cudotwórcy Twerskiego, którego syn żenił się z córką rabina z Kimpolungu w Rumunii. W mieszkaniu ojca pana młodego przy ul. Mickiewicza 1. 4 zgromadziły się tłumy zwolenników cadyka, aby pożegnać kandydata rabinatu, opuszczającego granice Polski, by osiedlić się w Rumunii. Na uroczystość ślubną wyjechało mnóstwo gości weselnych, zaopatrzonych w paszporty zagraniczne. Na dworzec odprowadziły rodzinę rabina Twerskiego tłumy zwolenników, życząc odjeżdżającym wedle zwyczaju.

Zmiany personalne w policji. Kom. policji i nac. komisariatu p. Radwański odchodzi na kierownicze stanowisko do Sambora. Jego następcą będzie p. Reyman z Rzeszowa.

OGŁOSZENIA,

POSADY POSZUKIWANE.

3 grosze za wyraz.

CHŁOPAK inteligentny, sierota lat 18, poszukuje posady jako pomocnik szofera, może być na wyjazd. Listy do Administracji pod: „Pomocnik szofera”. 5496-3

ZDOLNA kucharka lat 35 poszukuje odpowiedniej posady w lepszym domu. Zgłoszenia „Zdolna 35” do Administracji. 5493-2

MEYNARZ, obeznany z wszelkimi konstrukcjami młynów gospodarczych i remontem łyżche, poszukuje odpowiedniej posady lub dzierżawy, z kaucją, wkładem i remontem. Łaskawe zgłoszenia do Administracji pod Kwalifikowany. 5522-3

BIURO NIEMCZYŃSKIEJ, Lwów, plac Akademicki 3, telefon 13-61, poleca Franciszka na wakacje, wszelkie siły nauczycielskie, bony, freblanki, Niemki, pielęgniarki, zarządczynię, gospodynię, kluczkę, kucharkę, cukiernikę, ogrodników, siły biurowe, oficjalistów gospodarczych, szofera. 5528-3

PODMAJSTRZY murarski z dłuższą praktyką w każdym budowlach, zdolny akordant, posiada chlubne świadectwa, szuka zajęcia, może złożyć kaucję. Łaskawe zgłoszenia pod „Kaucja” do Administracji „Gazety Porannej”. 5506-8

URĘDNIK drzewny poszukuje posady (placmistrza) pod „Zaraz” do Administracji. 5469-10

AUTO cztero-osobowe „Fiat” model 509 w dobrym stanie jest do sprzedania. Wiadomość Dyrekcja Banku Spółdzielczego Przemysł plac Czackiego 1. 3. 5340-3

PIERWSZORZĘDNY magazyn mód do sprzedania. Zgłoszenia pod „Magazyn”. Administracja „Gazety Porannej”. 5391-2

KUPNO I SPRZEDAŻ.

12 groszy za wyraz.

KNURKI LOSZKI 3-14 miesięczne. Angielska wielka rasa sprzedawca chlewnia Tretera, Przemysł Grochowce. 5523-2

FEJLETON „GAZ. POR.” z 1. VII. 1928.
LEON GERARD. 28

NIEŚMIERTELNY

— Mamo, proszę słuchać, co mi się stało. Zaczepił mnie jakiś stary malarz i proponował, abym mu pozowała. A Andrzej ma przyjść przed końcem obiadu.

Andrzej przyszedł rzeczywiście o zwykłej porze. Wyglądał trochę lepiej, pomimo trudów ostatniego egzaminu. Był już po obiedzie, więc usiadł z boku i przysłuchiwał się historii o malarzu.

— Znam go. — rzekł. — Jest niewysoki, ma duże, białe włosy, zarzucone na prawe ucho, białą brodkę, kapelusze à la Rembrandt i aksamitne brązowe spodnie. Widuję go często między ósmą a dziewiątą w kawiarni na rogu ulicy Seine. Miał zapewne białą krawatę w niebieskie groszki.

— Tak. Jeszcze raz wyrażam podziw twojej spostrzegawczości, Andrzej. Minąłeś się z powołaniem nie

Humor.

PRASY I ŚRUBY PODATKOWE JUŻ SIĘ PRZEŻYŁY.

Teraz grozi nam taka machina!

wchodząc do policy z taką pamięcią wrodzoną.

— To prawda, powinienem prześłać upierać się przy medycynie. Ale co odpowiedziałas temu zachwałemu staruszkowi?

— Powiedziałam mu: Jakże to zabawne! Jestem też malarzka i chciałam panu zrobić tę samą propozycję. I popatrzyłam na niego... o tak.

Andrzej pożakował starego artystę. Bo spojrzenie jego Luizy na ludzi, którzy nie mają szczęścia jej się podobać... Brr! Przypatruje się naprzód wyniosła, potem spuszcza powieki nie ruszając głową, wreszcie odwraca głowę nie podnosząc oczu. Efekt nieporównany — najwyższej pogardy.

Luiza zerwała się, aby zmienić tancerze. Tymczasem pani de Caulaine jadła zimny obiad, gdyż nie mając służącej, nie mogły nigdy obie razem zasiąść do stołu. Przez otwarte okno, z którego można było widzieć wychylony fragment bulwaru Saint Germain pogrążonego w różowym pyłu paryskich wieczorów, dochodził przytłumiony gwar uliczny, szczekania psów i krzyki dzieci bawiących się

na stosach drewnianych koszek brukowych. Pierwsze niepewne światła walczyły z sączącym się mrokiem. Lampa u Caulaine'ów zabłysła różowym kwiatem, na którym kiedyś Luiza, gdy jeszcze malowała akwarela, zawiesiła abażur jedwabny malowany w nietoperze i półksiężycu. Hrabia i Andrzej zaproponowali spacer do ogrodu Luzeburgskiego. Luiza pobiegła ubrać się, podczas gdy narzeczony jej zapalał papierosa. Myślał, że nie będzie ona zbyt nieszczęśliwa w małym domku w Vivoflay, gdzie zamieszkała w październiku, gdy doktor Jaquemin zaczął swą praktykę.

Gabinet nowego lekarza będzie się mieścił na dole z widokiem na grzędy niezaponinajek i goździków, podlewanych przez jego matkę co wieczór, a by Andrzej wracając mógł wypocząć w ich świeżym chłodzie. Przyszłość pokazuje nam peblażliwe oblicze. Czuję się na siłach, by wydrzeć szczęściu swą cząstkę, dla siebie i dla Luizy, którą uwielbia pokornie, skromnie, pracownik, bogaty swą biedną wiedzą.

Przyszła owiana upajającą at-

OKAZJA. Kasę dwójkę, łóżko mosiężne, umywalnię marmurowo-mosiężną, wspornik lustro stojące, maszynę do pisania i różne meble sprzedam. Zimorowicza 1. 6, drzwi 3. 5524

MATERACE

WŁADYSŁAW WEBER Lwów BATORÉGÓZ

WILLE murowana, piętrowa, o 12 pokojach ubikacjach, z elektryką, garażem i dużym sadem w Brzuchowicach, okazynie sprzedaż; kamienie z wkładem 8000 dolarów kupi. Biuro Wojtowicza, Lwów, Sapielny 9. 5514-2

ROZNE DONIESIENIA.

10 groszy za wyraz.

UNIEWAŻNIAM legitymację Kuratorjum Okr. Szk. Lwów, Nr. 9958 na imię Zenon Aleksandrowicz, prof. Seminarjum. 5524

WAZNE! Na wyjazd kostiumy, czepki, meszty kąpielowe od 2.50. Licht, Hełmańska 22. 5523

OFICERSKIE, studenckie czapki L. B. Szpak, Lwów, Leonów 3. 5312-4

KUTY polecają się jako sympatyczne letnisko i uzdrowisko nad rzeką Czereńszem. Klimat łagodny, dużo słońca, rzadkie opady atmosferyczne. „Kuty to polski Meran”. Mieszkań dużo, ceny umiarkowane. Wszelkich informacji udziela Magistrat. 5425-7

HORYNIEC-Zdrój

poleca kąpiele siarczane od 15. maja po zł. 2.— Mieszkania w pensjonacie bez posługi z całym utrzymaniem zł. 7.— dziennie do 20. czerwca, od 21. czerwca zł. 9.— Okolica zdrowa, lesista, stacja kolejowa. telegram i telefon w miejscu.

Zarząd.

„OLLA” jedyna istniejąca niedościgniona marka światła, udowodniona zupełnie gwarancją za każdą sztukę. Ceny sprzedaży detalicznej za tuzin Nr. 1203 - Zi. 9-7.

mostera błyszczącej gwiazdy w zaprowoli tajemnej siły władnej. Jej jasna sukienka lśniła prawie jak lampa w gestniejącym mroku. Śmiejąc się, pokazała narzeczonemu ślady atramentu na palcach, opierające się wszelkiemu myciu.

— Nie zdejmuję prawie rękawiczek. Myślę, że ja tak zawsze, że nie umiem inaczej i nazywają mnie „królowa”. Nie mogę im wytłumaczyć, że robię to, aby nie mieć fioletowych łak.

Wyszli wszyscy troje, zostawiając matkę, która w oczekiwaniu Elodii myła naczynie.

★

VII.

Pani Gręgory rozpakowywała Murra i rozwieszała je na balkonie na jesieniem słońcu, które malowało słonecznym złotem ogołocony ogród. Trzepala je lekko, aby je oczyścić ze środków przeciw molom i oglądała je z bliska przykładając nos, miała bowiem bardzo krótki wzrok. Poszukiwała szkodników z drobniagową starannością wiejskiej baby iskającej głowy potomstwa.

(G. d. n.)

CENY OGŁOSZEŃ:

Za wiersz 1-szpaltowy milimetry (szer. 30 mm.) ogłoszenia zwykłe za tekstem 12 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) nadesłane 35 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) po kronice 40 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) w tekście (kronika, repertuar, dział ekono-

miczny itd.) 50 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) w artykułach 100 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) na pierwszej stronie 60 gr. drobne ogłoszenia za słowo 10 gr., drobne ogłoszenia kupno i sprzedaż za słowo 12 gr., drobne ogłoszenia matrymonialne, korespondencje 12 gr., prywatne za słowo 12 gr., dla potrzebujących pracy lub

posady 3 gr., cała strona ogłoszeniowa 285 zł., pół strony ogłoszeniowej 150 zł., cała strona tekstowa 480 zł., cała strona pod nagłówkiem (1-sza) 570 zł. Ogłoszenia zamiejscowe 30 proc. droższe. — Za ogłoszenia w miejscu zastrzeżonym, ogłoszenia osobno stojące i bez numeru doliczamy 25 proc. Odpowiedzialności za terminowy druk nie przyjmujemy. Porta

przekazów nie bonifikujemy. — Uwaga: Kolumny ogłoszeniowe są podzielone na 8 lamów (szpalt), tekstowe na 4 lamy (szpalty).

PEENUMERATA miesięczna:
Z dostawą na miejsce lub przesyłką pocztową zł. 5.30
Bez dostawy zł. 4.80
Za grucizę zł. 7.00